

huisarts en wetenschap

MAANDBLAD VAN HET NEDERLANDS
HUISARTSEN GENOOTSCHAP

REDACTIE-COMMISSIE: H. FRESE, BERGAMBACHT, VOORZITTER - G. J. BREMER, NIEUWKOOP - K. G. BRÜHL, AMSTERDAM
D. C. DEN HAAN, LEIDEN - A. HOFMANS, ROTTERDAM

Redactiesecretariaat: Keizersgracht 327, Amsterdam-C. - Administratie: Fa A. H. Kruyt, Uitgever,
Groot Hertoginnelaan 28, Bussum, tel. 02959-6155, postgiro 142554

Abonnement f 12,50 per jaar, voor studenten f 7,50, buitenland f 15,-. Losse nummers f 1,50

Derde N.H.G.-congres

BEGIN VAN CONSOLIDATIE

Reeds vroeg had, in de ochtenduren van zaterdag 29 november 1958, het gastvrije „Esplanade” te Utrecht zich gereed gemaakt, de huisartsen, leden van het Nederlands Huisartsen Genootschap, te ontvangen. Voor velen die zich naar Utrecht spoedden, na hun werk aan een hulpvaardige collega te hebben overgedragen, was deze tocht er reeds een van traditie, want hij die zich opstelt in de wandelingen en de menigte congresbezoekers tracht te overzien, merkt vele gezichten op, die hem reeds van de beide voorafgaande congressen bekend zijn. Er groeit een vaste kern van leden die hier aanwezig pleegt te zijn, maar naast hen ziet men ook talrijke nieuwe gezichten, veelal toch fysionomieën die men ook van vroeger meent te kennen, van een andere vergadering wellicht, van de collegebanken, jaren geleden, van een practicum waar men tegenover elkaar of tezamen zich heeft verdiept in de geheimen van reagentia en microscopie.

Hier blijkt reeds een secundaire waarde van een vereniging als het Genootschap: het hernieuwen van contacten, van vriendschappen, het uitwisselen van ervaringen. Men onderschatte derhalve de waarde van de pauze niet op een dergelijke dag!

Maar het is wellicht niet hier de plaats, de pauze aan een beschouwing te onderwerpen, ook al gaf zij gelegenheid tot gesprek, ook al werd de lunch met de voortvarendheid, het personeel van Espla-

nade eigen, geserveerd. Of was uw verslaggever de enige, die het tweede kopje koffie aan de lunch, dat hij nièt wenste te gebruiken, tot zeven keer toe kreeg aangeboden?

Het zij zo, maar voor wij de pauze laten voor wat zij geweest is, moet een enkel woord worden bevestigd aan de boektentoonstelling, door de collega Antvelink en Zwanenburg georganiseerd en door de firma Dekker & v. d. Vegt te Utrecht op bijzonder overzichtelijke wijze ingericht. Stellig is een woord van waardering gepast voor de waardevolle catalogus, die zonder twijfel voor vele collega's aanleiding zal zijn, ook thuis nog eens rustig te overdenken, of het lezen van een goed wetenschappelijk boek niet een vorm van nascholing is, die aanbeveling verdient. Grote waardering kan men ook hebben voor de originele indeling van de catalogus in drie hoofdstukken: „The Doctor”, „His Patient” en tenslotte „The Illness”.

Wenden wij ons terug tot het begin van de dag. Talrijk waren de leden nog niet, toen voorzitter Hogerzeil om enkele minuten over tien de huishoudelijke vergadering opende. Toch waren, naast de leden, reeds toen enkele eregasten aanwezig en allengs vulde zich de zaal tijdens deze vergadering. Opvallend en uitermate verheugend was de belangstelling uit de kringen van de Koninklijke Maatschappij, van Landmacht en Marine, van de zijde der

specialisten en van de hoogleraren. Het is ondoenlijk hier namen te noemen, al komt men in de verleiding. Hier bleek reeds duidelijk, zowel uit de aanwezigheid van deze belangstellenden, als ook uit de waarderende woorden die sommigen van hen in het openbaar, anderen in persoonlijke gesprekken later op de dag uitten, de consolidatie die nu in het Genootschap waarneembaar is. Had den de vorige congressen nog duidelijk het teken gedragen van zoeken, van het leggen van fundamenten, van een onzekerheid die bij een zo jonge vereniging welke zich op een geheel nieuw terrein begeeft maar al te begrijpelijk is, heden tekenden zich duidelijk de eerste vaste lijnen voor de aandachtige beschouwer en luisteraar af. Het verging de bezoeker als iemand, die geregeld langs een huis in aanbouw wandelt: voorheen zag men slechts de heimachines, de timmerlieden die de bekisting aanbrachten voor het eerste betonwerk. En dan, plotseling, blijkt de eerste verdieping „gestort” te zijn, het beton verhard, de bekisting weggenomen en zie, de vorm van het bouwsel begint zich af te tekenen. Nog kan de wandelaar niet raden, hoe hoog het gebouw zal worden, nog kan hij zich geen oordeel vormen over de hechtheid, al doen de lengte van de heipalen en de robuustheid van het betonskelet hem het beste hopen. Maar zijn belangstelling voor hetgeen hier tot stand wordt gebracht groeit en met stijgende interesse zal hij de verdere bouw volgen. Hij zal zien, hoe de betontimmerlieden thans voort zullen gaan met bekisten, nu op de tweede verdieping, daarbij dankbaar steunend op het tot hechte steen geworden resultaat van hun voorafgaande arbeid. Er is nog veel te doen.

Welkom!

Ingevolge een besluit van de ledenvergadering, welke tijdens het congres op 29 november 1958 werd gehouden, is op voorstel van het Bestuur met ingang van die datum de redactie-commissie uitgebreid tot vijf leden.

Wij willen de nieuw toetredende leden, G. J. Bremer te Nieuwkoop en K. G. Brühl te Amsterdam, hier van harte welkom heten.

Beiden zijn reeds bekend in het N.H.G.-werk, Bremer als actief lid van de commissie Artikelendocumentatie, Brühl als oprichter en secretaris van het Genootschap.

Wij wensen hen van harte geluk met deze benoeming en spreken gaarne de hoop uit, dat hun redactionele werk aan het tijdschrift ten goede zal komen en tevens henzelf vele momenten van vreugde zal verschaffen!

Fr.

Dat er veel werk verzet is, bleek uit het jaarverslag van de secretaris (zie blz. 79), dat er nog veel werk te verzetten blijft, werd aangestipt aan het einde van de lezing welke Veldhuijzen van Zanten later in de voormiddag hield (deze lezing zal te zijner tijd worden gepubliceerd). Tien onderwerpen voor nadere studie in verband met psychosomatische vraagstukken noemde hij; voorwaar een gigantische taak! Zijn uitermate interessante lezing werd met grote waardering beluisterd en lokte, vooral van psychiatrische zijde, een levendig commentaar uit. Hiermede eindigde het eerste gedeelte van dit congres, dat ook door vele vertegenwoordigers van de dagbladders werd bijgewoond.

Na de lunch begon het officiële gedeelte van deze dag. Hogerzeil opende met een inleidende toespraak, waarin hij een duidelijk appel deed uitgaan naar verscheidene instanties buiten het Genootschap, om het bij te staan in de taak, die het voor zich ziet (zie blz. 61). Het was de voorzitter van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, mevrouw J. W. van den Blink-Rolder, die later op de middag, met enige van humor tintelende woorden, de medewerking van haar organisatie, zoveel als mogelijk was, toezegde; haar woorden werden door de voorzitter eveneens met humor beantwoord.

Het verdere gedeelte van de middag werd gewijd aan de wetenschap zelve. Mulder deed een uitvoerig verslag, mede namens Van de Weg, over het in Noordwijk en in de Haarlemmermeer verrichte massa-onderzoek op diabetes; een zeer doorwrocht, gedegen werkstuk, dat stellig ook de lezer zal boeien (zie blz. 66). En tenslotte wederom de psychosomatiek: twee verslagen over het onderzoek van een probleempatiënt uit de algemene praktijk door Buma, met medewerking van de huisarts Lahr, de sociaal-psychiater Hamburger en een maatschappelijk werkster.

Zo al deze werkstukken in druk verschijnen, lijkt een moment lang, het bezoeken van het congres een overbodigheid voor de N.H.G.-leden, die gewend zijn „huisarts en wetenschap” van begin tot einde te lezen. Men vergisse zich echter niet: het gesproken woord heeft een geheel andere waarde dan het geschrevene; het samenzijn met enige honderden collegae, allen beziel met eenzelfde streven, hoe verschillend geaard zij overigens persoonlijk ook mogen zijn, heeft een geheel eigen charme. Zeer mag men hopen dat op een volgend congres de zaal van Esplanade te klein zal blijken te zijn voor het grote aantal congresgangers. De moeilijkheden die hieruit ontstaan, zullen door organisator Van Lidth de Jeude even gemakkelijk worden overwonnen als hij de huidige het hoofd heeft geboden, want als steeds was ook nu weer de organisatie zoals wij het reeds gewend zijn: perfect . . . tot en met het moment van sluiting, om 17.30 uur precies; want zó stond het in het programma en zó gebeurde het dus!

Hulde!

Fr.